

kunde beskyldte den anden for at sidde med Flertallet i Kraft af Jonglørkunster med 2 tvivlsomme Stemmesedler, eller hvis den ene Part kunde drille den anden med Paastanden om, at den sad ved Magten i Byraadet paa en ganske lille Brøkdell af en Stemme, nemlig paa $\frac{1}{72}$ Stemme, som Resultatet vilde være blevet, hvis begge Stemmesedler kasseredes.

Nu gaar jo Bølgerne højt derovre i min Valgkreds. De konservative Blade skriger op, som om de havde Kniven i Halsen. Men jeg har dog den Tro, at Flertallet af Vælgerne vil give den højtærede Minister Ret i hans Afgørelse, og Vælgerne kan efter min Mening ikke blive fortørnede paa Ministeren, fordi han indanker et saa tvivlsomt Spørgsmaal, som dette er, til Vælgernes Afgørelse.

Ministeren bør efter min Mening ikke skabe Præcedens for, om nogen af de omtalte Stemmesedler skal kasseres eller godkendes, thi Skønnet herover tilkommer, som alt sagt, Valgbestyrelsen, men det var vist ingen Skade til, om vi ved denne Lejlighed fik skabt Præcedens for, at naar Valget staaar saaledes paa Vippen, som Tilfældet har været i Nykøbing F., og naar Valgbestyrelsen, som Tilfældet er her, ikke kan enes om, hvorvidt tvivlsomme Stemmesedler skal godkendes eller kasseres, saa skal Valget kasseres, og det hele gaa om igen. Et saadant Præcedens kunde maaske gøre sit til, at der skabtes noget mere Respekt blandt Valgbestyrelsesmedlemmer for Valgbestyrelsens egen suveræne Afgørelse, end der har vist sig i Nykøbing F.

Men i alt Fald har den højtærede Indenrigsminister mit Partis fulde Billigelse af sin Handlemaade i den foreliggende Sag, og jeg skal som Følge heraf anbefale Tingets Medlemmer at stemme mod den foreslaaede Dagsorden og tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Idet Folketinget tager Indenrigsministerens Udtalelser til Efterretning, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen:

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

„Idet Folketinget tager Indenrigsministerens Udtalelser til Efterretning, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“.

Forhandlingerne drejer sig nu ogsaa herom.

Kragh: Saaledes som den offentlige Debat om Valget i Nykøbing paa Falster den 3. Marts har forment sig, og saaledes

som Stemningen i vide Kredse har været overfor den af den højtærede Indenrigsminister truffne Afgørelse, kan jeg i og for sig billige, at man søger tilvejebragt Klaring af denne Sag, som jo indtil Forhandlingerne her i Dag i Virkeligheden har ligget for mange ret uklart. Om det nu er et Spørgsmaal af en saa stor Rækkevidde, at det begrundes en Forhandling her med de eventuelle Konsekvenser, som en saadan vil kunne faa, skal jeg lade staa hen indtil videre. Men det maa for kommende kommunale Valgs forsvarlige Foretagelse slaas fast, hvorledes man i saadanne Tilfælde har at forholde sig; og det maa, som Resultatet af de Begivenheder, der har fundet Sted i Nykøbing F., og det, som paa Grundlag deraf senere har udviklet sig, ogsaa een Gang for alle slaas fast, at Appellinstansen, den højtærede Indenrigsminister, ved saadanne Sagers Afgørelse udelukkende har at tage rent saglige Hensyn, saaledes at hans Afgørelse kommer til at dreje sig om det, som er indanket for ham til Afgørelse, nemlig om selve Valgklagen, og den bør ikke falde paa Grundlag af et Ræsonnement over Værdien af et større eller mindre Flertal, som paa den Maade tilvejebringes i det kommunale Raad, som Talen er om.

Den højtærede Indenrigsminister har nu truffet den Afgørelse i denne Sag, at Valget i Nykøbing F. skal gøres om, og Valgdagen er sat til paa Torsdag 8 Dage. Den højtærede Minister siger, at dette kan jo ikke være nogen Ulykke. Nej, det er det maaske, ikke udover den Ulykke, som det kan blive for dem, som føler deres Magtstilling i den vedkommende Kommune i Fare, og som maaske i den kommende Tid vil faa den endelig og afgørende omstødt. Det er jo muligt, at de vil føle det som en Ulykke, men desuden er det jo ogsaa en Ulykke, saafremt Tilliden i den danske Befolkning til administrative Afgørelser i saadanne Spørgsmaal skal blive saa alvorligt rokket, som jeg forudsætter vil blive Tilfældet efter den Afgørelse, som den højtærede Indenrigsminister her har truffet.

Den højtærede Indenrigsminister gennemgik en Række Sager, som har været rejst i Anledning af foreliggende kommunale Valg, omtalte forskellige Kassationer af saadanne Valg, hvad der jo i og for sig ikke kommer Sagen ved, og den højtærede Minister erkendte jo ogsaa selv, at der kan have foreligget Momenter ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal, som ikke er fremgaaet af den højtærede Ministers Gennemgang af vedkommende Sagers Akter. Jeg kan derfor ikke ud fra den Betragtning, at Kassation